

Pomoc obětem trestných činů

Abstrakt

Tato diplomová práce pojednávající o pomoci obětem trestných činů je rozdělena do sedmi kapitol. První kapitola se věnuje nauce o obětech a vymezuje její základní pojmy jako je primární a sekundární viktimizace. Popisuje i historii oběti a poukazuje na stereotypy, které jsou v oblasti přístupu k oběti nejčastější.

Stěžejní částí je kapitola pojednávající o zákonné úpravě. Ta se zabývá zejména zákonem č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, který upevnil postavení oběti v trestním řízení a rozšířil její práva. Práce si klade za cíl rozebrat definice oběti a zvláště zranitelné oběti, které jsou v zákoně obsaženy. Následně je účelem srovnat pojmy oběť, jakožto subjekt zvláštní péče, a poškozený, jakožto strana trestního řízení.

Čtvrtá kapitola podrobněji rozebírá šest základních práv oběti, která jsou zakotvena v zákoně o obětech. Práce upozorňuje na fakt, že právo na informace, které na druhé straně znamená informační povinnost pro Policii ČR, orgány činné v trestním řízení a subjekty zapsané v registru poskytovatelů pomoci, není uskutečňováno dostatečně, neboť policejní orgán předkládá oběti několikastránkové poučení o jejích právech, kterému oběť bez právního vzdělání většinou nerozumí, a proto je tato situace pro ni frustrující. Dále bylo cílem práce rozebrat právo oběti na ochranu před druhotnou újmou a seznámit se s jeho základními instituty, důvěrníkem a prohlášením oběti o dopadu trestného činu na její život. Jedním z účelů této práce bylo poukázat, že tyto instituty pomáhají oběti vyrovnat se s traumaty způsobenými spáchaným deliktem.

Následující část se zabývá způsoby pomoci a snaží se tak odpovědět na otázku, kde může oběť najít pomoc v oblasti psychologické, sociální a právní. Mimo jiné pojednává i o registru poskytovatelů pomoci obětem trestných činů. Jako jeden ze způsobů pomoci označuje restorativní justici, například v podobě mediace.

Šestá kapitola si klade za cíl seznámit čtenáře s neziskovými organizacemi poskytujícími pomoc obětem, zejména s Bílým kruhem bezpečí, který je nejstarší organizací tohoto druhu u nás. Zároveň v této kapitole autorka pojednává o své návštěvě střediska Probační a mediační služby v Táboře, kde zjišťovala, jak je při kontaktu s obětí zacházeno, a jak pracovníci střediska poskytují oběti pomoc například v situaci, kdy se rozhodla učinit prohlášení oběti o dopadu trestného činu.

Obsahem poslední kapitoly práce je popis návrhů *de lege ferenda* v oblasti pomoci obětem.

Klíčová slova: viktimologie, oběť trestného činu, pomoc